

Prof. Dr. Şansın Tüzün ve Chanceartist ile "Tıp ve Müzik" - röportaj Rengigül Ural

Şansın Hanım'ı müzisyen-öğretmen Engin Gökkaya ile müzisyen kimliğiyle tanıdım. Birlikte ofisimde beni ziyaret ettiler. Bir taraftan bestelerini icra ediyor, konserler veriyordu. Diğer taraftan da yeni bir kitap projesi vardı ve o sıralar Amerika'da konser verme telaşlarındaydı. Gülen yüzü, yumuşak sesi ve pozitif enerjisi ile güzel yüreğini gördüm.

Şansın Hanım, kıymetli bir profesör ve İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı Başkanlığı görevini de başarıyla yürütüyor.

İlk deneme öykülerimi yazdığım siyah beyaz fotoğrafıma: "You look like a young and passionate French author Colette..." chanceartist, diye bir yorum yapınca edebi bilgisinin derinliğini hissettim. "Colette" filmini izlerken Şansın Hanım'ı çok boyutlu düşünmeye başladım. Kendisi de Rönesans tipi bir insandı. Örnek alınacak bir Türk kadını idi. Öğretmenler Günü'nden bir gün sonra röportaj yapmak istediğimi bildirdim. Röportaj sorularıyla hem Prof. Dr. Şansın Tüzün'ü hem de Chanceartist'ı farklı perspektiflerden tanıyacağız.

Sevgili Şansın Hanım, neden "Dut Ağacı?" Ben de çok etkilenirim. Kaleme de aldım. Sizin ruhunuzu nasıl etkiledi? Ve ne güzel yorumlamışsınız!

Sevgili Rengigül Hanım, öncelikle benimle ilgili güzel sözleriniz ve görüşleriniz için çok teşekkür ederim. Bir sanatçı duyarlılığı ve gözleminizle tanışmamızdaki ayrıntıları verince inanın çok duygulandım... Colette hem edebi kimliği hem de az bilinen sahne hayatıyla benim de hayranı olduğum kişilerden birisidir.

Dut Ağacı'na gelince, bu Azerbaycan türküsü benim için çok özeldir; tıp fakültesindeki özgün müzik grubumuzun solistiydim ve bu şarkıdaki yorumumu çok beğenirler, benden hep Dut Ağacı'nı isterlerdi. Bir konserimize gelen Zülfü Livaneli ve Yaşar Kemal de beğenileri iletmış ve rahmetli Yaşar Kemal "Dut Ağacını çok güzel okudun kızım" deyince siz benim halimi düşünün artık... Gerçekten de sesimin Azeri şarkılara gittiğini söylerler. Konserlerimde mutlaka birkaç Azeri parça seslendiririm. Geçen yıl çıkardığım "Ay Işığında" adlı şarkı da çok beğenilmişti.

Tanıştığımızda New York heyecanı yaşıyordunuz. Türkiye'nin Sesi (Voices of Turkey) projesinin sizde iz bıraktığını gözlemliyorum. Sizi etkileyen yönlerini anlatabilir misiniz lütfen?

Türkiye'nin Sesleri (Voices of Turkey) projesi benim ilk kez 2014 yılında Amerika'da Seattle'da yapılacak olan Türkfest için hazırlayıp Kültür Bakanlığı'na sunduğum bir projeydi. Burada 10 müzisyen olarak Türkiye'nin değişik bölgelerinden ezgiler ve kendi özgün parçalarımızdan oluşan bir repertuarla "Barış, hoşgörü ve farklı kültürlerin bir arada uyum içinde yaşama" halini müziğimizdeki mozaik ile anlatmaya çalışıyorduk. Biz bu ülkede yaşadığımız için çok şanslıyız; toprağımızın her yerinden ayrı bir kültür fışkırıyor, insan hazinesi gibi bu topraklar ve bu da yaptığımız işlere yansıyor. Sizinle New York'a gitmeden hemen önce görüşmüştük; bu şehir beni her zaman çok heyecanlandırır, müthiş bir dinamiği var. Manhattan'daki Drom müzikholünde aynı konseptle birkaç konser vermiştik. Bundan sonra Carnegie Hall'de bir konser vermek istiyoruz; bunun için yurt dışındaki müzisyen arkadaşlarımla görüşüyorum. Şu anda 2023 için plan yapıyoruz.

"Cumhuriyet Çiçeği" öykünüzle Ömer Seyfettin Öykü Yarışması'nda birinci olmuşsunuz. O günkü heyecanınızı, sevincinizi ve "Cumhuriyet Çiçeği"ni anlatır mısınız lütfen?

Önce bir itirafla başlamak istiyorum. Bu soru vesilesiyle "Cumhuriyet Çiçeği" öykümü yeniden okudum ve bazı şeyleri fark edince gözlerim yaşardı. Örneğin o öykümde İstanbul'u bir kısrağa benzetmişim ve yıllar sonra içimden 'Kısrağ' diye bir şarkı çıktı, geçenlerde yayınladık. Kreatif potansiyel aynı olunca böyle tatlı sürprizler olabiliyor demek ki... Cumhuriyet Çiçeği bir fotoğrafçının Feriha adlı bir kıza duyduğu platonik aşkı anlatıyor. Günümüzde ve 1920'lere göndermeler yaparak farklı iki zaman diliminde geçen kısa bir öykü.

Ömer Seyfettin Öykü Ödülü'nü almak beni çok onurlandırmış ve kamçılamıştı. Memleketi Gönen'e gitmiş, orada almıştım ödülü. Ondan sonra içinde Cumhuriyet Çiçeği'nin de bulunduğu "İstanbul'un Azizesi" adlı öykü kitabım çıktı. Bu dönemden sonra müzik ön plana çıkınca, daha doğrusu öykü yazmak şarkı yazmaya dönüşünce, yazmaya fazla vakit ayıramadım, bu hâlen de böyle devam ediyor. Ama içimdeki yazma dürtüsü asla kaybolmadı.

Son günlerde kısa da olsa bir şeyler yazıp kenara atmaya başladım. Umuyorum bunlar yeni bir kitap olarak karşınıza çıkacak.

Öykü yazarken de beste yapıyor muydunuz?

Hayır öykü yazdığım dönemlerde beste yapmıyordum; aslında edebiyat ve müzik tıp dışındaki hayatımda birbirinin alternatifi oldu, diyebilirim.

“Havalalı İsa” kitabınızda “Bir gönül gezgini olarak nereye gidersem gideyim, her zaman en büyük ve tek aşkımla kalacak şehrim içinse tek bir sözüm var. Daima haremindeyim İstanbul.” diyorsunuz. İstanbul’a neden haremindeyim diyorsunuz. Bu hissinizi betimleyebilir misiniz lütfen?

Bu sözcükler benden “Havalalı İsa” kitabıma önsöz yazarken aniden dökülürmüşü. Sevgili yayıncım Derya Ayyıldız da çok beğenmişü. Burada aslında İstanbul’a olan aşkımla bir çeşit tutsaklığa dönüştüğünü anlatmak istemişü. Bunlar tam olarak gerçek hislerim; mesleğim gereği dünyanın pek çok ülkesinde, şehrinde bulundum, ama İstanbul gibi beni etkileyen bir şehir henüz görmedim. "İstanbul Hareminde" gönüllü bir tutsak olmak, bu şehrin binlerce yıllık saraylı tarihine yaptığım bir göndermeydi. Daha çok ‘İstanbul’dan gidememek’ duygusunu vermek istedim. Buna benzer betimlemeler "İstanbul’un Azizesi" adlı öykümde de bolca var.

“İstanbul’un Azizesi” kitabınızda “Aşkımla öpüp başımıza koyarız, çünkü biz günahlarımızdan aşkımla arınıyoruz.” sözünden yola çıkarsak her boyuttaki aşkı bize anlatabilir misiniz? “Havalalı İsa”da da aşk sözcüğü var.

Önce sorunuzdaki ‘her boyuttaki aşk’ sözlerinize dikkat çekmek istiyorum. Sizin de belirttiğiniz gibi aşk çok boyutlu bir kavram. Konuşma dilinde, aşk ile kastedilen fiziksel aşk, bu kavramın ancak yüzde onunu oluşturuyor bence. İstanbul’un Azizesi kitabımda geçen ifade aslında bir fahişenin sözleriydi; para karşılığı yaptıkları aşkların günahlarından gerçek duygularıyla yaşadıkları aşkın masumiyetiyle arındıklarını ve aşkın onlar için daha kutsal olduğunu ifade ediyordu. Onlar aşklarının kıymetini daha çok biliyorlardı. Günümüzde ilişkilerin geldiği noktada “Aşk” sözcüğü nasıl bir karşılık bulabilir, inanmıyorum. Bunu bir eleştiri olarak söyleyemiyorum, ama çağın ve özellikle sosyal medyanın etkisiyle ortalık kendine âşık insanlarla dolu; Narkissos’un sudaki aksini görmesi gibi, ellerindeki telefon ekranında sürekli kendilerini görüyorlar.

Artık daha benmerkezciyiz; bu durum aşktaki teslim olma hâlini ve özveriyi biraz zorlaştırıyor. Aşk hakkında bu kadar umutsuz şeyler söyledikten sonra, sanırım “Aşk” sözcüğünü bir kültür mirası olarak koruma altına almamız lazım...

“Middle East” adlı şarkınızı Ortadoğu barışı için bestelediniz. Bestelerken neler hissettiniz? Sonuçları neler oldu?

Tüm bestelerimde olduğu gibi Middle East şarkısı da önce bir nakarat olarak içimden kopup geldi. Yani ben Orta Doğu barışı için bir şarkı yapmaya niyetlenmedim. Ancak bir yaz gecesi, “Orta Doğuya gidiyorum, demir yumruğu açmaya” nakaratını söylemeye başladım. Sonra gerisi geldi: “Kanatlarımla gidiyorum, inançlarımla gidiyorum, O’nunla gidiyorum. Barışın doğduğu toprakları özlüyorum; yakıp yıkmaktan başka yolu olmalı”, diye devam eden özlerle ortaya çıkan bir şarkı. Şarkının aranje sürecinde bu parçayı memleketim Antakya’nın Medeniyetler Korosu ile seslendirmenin projeyi daha anlamlı kılacağını düşündüm. Üstelik o dönemde Nobel Barış Ödülü’ne de aday olmuşlardı. Hatay binlerce yıldır tüm medeniyetlerin, farklı kültür ve inançların uyum içinde yaşadığı örnek bir mozaik olmuştur.

Şarkıyı İstanbul'da kaydettik; introda üç dini temsilen, Ezan, Çan ve Şofar kullandık. Aranjesi Eser Taşkiran'a ait. Klip ise Mustafa Altioklar yönetiminde Antakya'da St. Simon Manastırı, Musevi havrası, kilise ve Habib-i Neccar Camii'nde çekildi. Middle East şarkımın ilk projem olması ve "Hatay'ın Barış Elçisi" olarak adlandırılmamı sağladığı için, bende her zaman çok özel bir yeri vardır.

"Gallipoli/Gelibolu" projenizde Avustralyalı müzisyen Adam Dunning ile birlikte Gelibolu Ağıdını Türkçe ve İngilizce seslendirdiniz. Ağıt olduğuna göre hüznün var. Bize bu duygularınızı, projenizi ve sonuçlarını aktarır mısınız?

Avustralyalı müzisyen arkadaşım Adam Dunning ile onun Ordinary şarkısında düet yapmıştık; çok beğenildi ve hâlâ radyolarda çalıyor. Bir gün "Adam sen Avustralyalısın, ben Türküm, bizim bir Gelibolu şarkısı yapmamız lazım!" dedim. Önce şaşırıp ve Avustralya tarihinde çok önem verdikleri, şafak ayını yaptıkları bir olaydan şarkı yapma düşüncesi çok aklına yatmadı başlangıçta. Ben de ona, "Biz acılarımızı, hüznümüzü de şarkılara dökeriz, ağıtlar yakarız" dedim. İçimde Gelibolu'nun Türkçe versiyonunun tohumları atılmış ve nakaratı çoktan hazırdu zaten. Onunla çok uyumlu çalıştık, Gelibolu'ya gittik. Şarkının İngilizce sözlerini yazdı ve sonunda Adam projeyi neredeyse benden çok benimsedi. Burada ilk kez bir şey söylemek istiyorum: 2014 yazında Middle East 'in çekiminden eve dönerken ben ekibe Gelibolu projemden bahsetmeye başlamıştım bile, yani kafamda çoktan kurmuştum! Dolayısıyla Gelibolu/Gallipoli benim ikinci proje şarkım olarak şekillendi. Adam Dunning ile de aynı yaz tanışmıştık zaten.

Gelibolu bestemin benim için anlamını şu şekilde ifade edebilirim; pek çok şarkı yaptım, ancak "Georgia" Ray Charles için ne ifade ediyorsa "Gelibolu" da benim için öyle bir prestij şarkısı oldu diyebilirim.

Gelibolu zamansız bir proje; hâlâ yankıları sürüyor, Avustralya'dan Anzak ülkeleri ve Türkiye'den sanatçıların katılacağı dev bir konser projesi teklifi geldi, görüşmelerimiz devam ediyor, ancak hem pandemi hem de Cumhuriyetimizin 100. yılına yakışacağını düşündüğümüz için projeyi 2023 yılına aldık. Melbourne'da yaşayan değerli Türk müzisyen İskender Ozan Toprak ile iletişim halindeyiz. Kendisiyle sürpriz projelerimiz olacak. Yani Avustralya kıtası müziğimde hep olacak gibi...

Ve... "Adım Kadın". Bu besteniz bana umut veriyor. Sizde ne duygular yansıtıyor?

Adım Kadın, aslında yıllar önce yapılmış bir şarkıydı, fakat son dönemde artan kadına şiddet olayları nedeniyle çok ilgi gördü ve defalarca paylaşıldı.

Bu şarkıda seven bir kadın erkeğine sitemini naif duygularla dile getiriyor aslında. Sanıyorum burada şarkıdan bir dörtlüğü paylaşmak, duyguyu daha iyi verebilir:

"Sorma bana var mı diye senin adın
Söyleyemem çünkü benim adım kadın
Ben olmadan olamaz ki ağız tadın
Hem sevgili hem anayım adım kadın"

Konserlerinizin geliri ile çok ulvi bir hizmette bulunmuşsunuz. Kanser hastası çocuklar başta olmak üzere, nörolojik veya ortopedik problemleri olan çocukların rehabilitasyon ihtiyacına destek olmak amacıyla verdiğiniz konserden elde ettiğiniz gelire "Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı - Pediatrik Rehabilitasyon Merkezi" hizmete açılmış. Açılıştaki sözleriniz beni çok etkiledi: "Pediatrik Rehabilitasyon Merkezi'nin, hayatımda yaptığım en gurur verici işlerden biri olduğunu söylemek istiyorum. Sadece benim verdiğim bir konserin geliriyle böyle bir merkez açılıyorsa, ben de bundan sonra nefesimin yettiği kadar şarkı söylemeye devam edeceğim."

Bu güzel sözleriniz için çok teşekkür ederim. Bahsettiğiniz konser Abide Lions Kulübü tarafından pandemiden önce düzenlenmişti ve elde edilen gelire Cerrahpaşa'da bir Pediatrik Rehabilitasyon Merkezi açılmıştı. O zaman hissettiğim tam olarak buydu; yani şarkı söylemem böyle yararlı bir projeye sonuçlanmışsa hep söylerim ben o şarkıları... Ancak sonrasındaki pandemi maalesef konser projelerimizi etkiledi. Doktor olduğum için bu konuda daha duyarlıyım sanırım, şu ana kadar açık havadaki etkinliklere bile katılmadım. Umuyorum bu baharda her şey düzeler ve konserlere yeniden başlarız.

Burada şunu vurgulamak istiyorum: İki mesleği birden yürütüyorsunuz. Müzik ve Tıp (Fizik Tedavi). Her ikisini de aşk ile yapıyorsunuz. Bir sinerji yaratıyorsunuz. Müzik size dinlendiriyor mu? Kendinizi, iç dünyanızı, acılarınızı, sevinçlerinizi müzikle ifade ediyorsunuz kuşkusuz. Buradaki kazancınızı da rehabilitasyon merkezinin açılışına yönlendiriyorsunuz. "Nefesim yettiği kadar şarkı söyleyeceğim" dediğinize göre sizi müzik iki defa mutlu ediyor. Bu duygularınızı sizden okuyabilir miyiz lütfen?

İki mesleğim olduğunu söylemek biraz iddialı olur; benim asıl mesleğim, yani geçimimi sağladığım işim doktorluğum ve akademisyenliğim. Müzik ise benim için bir iş olmanın çok ötesinde bir tutku. Bu ikisi bir araya gelince inanılmaz bir sinerji yaratıyor, birbirini besliyor. Ben müzik çalışmalarımda özellikle ChanCé sahne adını kullanıyorum. Çünkü şarkı söylerken başka bir boyuta geçiyorum. Onun için konser öncesi karşılayan ekip, “Buyurun Hocam” deyince tuhaf geliyor bana, hâlbuki bütün gün hastanede bu lafı duymuşum😊 Hastanede müzikal kimliğim hiç aklıma gelmiyor doğrusu. Müzik dünyası sanki büyü, masalsı, başka bir evren benim için. Tam bir “Alice Harikalar Diyarında” durumu yani.

Üçüncü Sultan Selim zamanında hekimbaşılık eden Gevrekzade Hafız Hasan Efendi, birçok noktaları Şaban Şifai’ye dayanan eserinde çocuk terbiyesine de temas eden bölümde mûsikin terbiyedeki rolü üzerinde durmuş, birçok yüksek Türk mûsiki üstatlarının fikir ve düşüncelerini yazmış. Mûsiki ile şifayı bizlere aktarabilir misiniz?

Musiki ile şifa Avrupa medeniyetlerinden çok önce Osmanlı kültüründe yaygın olarak kullanılmaktaydı. On beşinci yüzyılda Osmanlı döneminde akıl hastaları su ve müzikle tedavi etmekteydi ki bu konuda batıya öncülük etmiştir. Zira orta çağda Avrupa’da akıl hastaları çok kötü muamele görüyor, hatta yakılıyordu... Aslında müzik terapi tıp tarihi kadar eskidir. Analjezinin bulunmasından önce ameliyatlarda ve doğumda kullanılmıştır. Orta Asya Türklerinde “Baksı” adı verilen şaman müzisyenler, çeşitli hastalıkları tedavi ederler, hatta müziğe dans da eşlik ederdi. Müzikoterapi tıp tarihinde bu kadar önemli olmasına karşın modern tıpta karşılığını daha geç buldu diyebiliriz. Örneğin Dünya Müzik Terapisi Federasyonu (World Federation of Music Therapy / WFMT) 1985 yılında kurulmuştur. Bundan sonra konuya ilgi dünya çapında artmış, kongreler, bilimsel platformlar oluşturulmuştur.

Fizik tedavi ve Rehabilitasyonda, osteoporozda suyun önemini bizlere aktarabilir misiniz? Su içinde hareket... Suyun sesi... Deniz...

Su ile tedavi ya da tıbbi adıyla Hidroterapi çok eski yıllardan beri bilinen ve uygulanan bir yöntem. Hani “Su Hayattır” denir ya, suyu sadece içmek değil, içine girmek de şifadır. Ancak maalesef ülkemizin üç tarafı sularla çevrili olduğu halde suyun kıymetini yeteri kadar bilmediğimizi düşünüyorum. Biz Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde hidroterapi havuzumuzda yaptığımız tedavilerle suyun bel ağrısından felçlere kadar geniş yelpazedeki hastalıklardaki mucizevi etkilerini gördük. Suyun kaldırma kuvveti ile karada zorlanılan hareketler daha kolay yapılabilir. Bu yararlar Akvatik egzersizler olarak literatürde de kabul görmüştür. Tedavide suyun hidrostatik basınç etkisinden de yararlanıyoruz; suyun içinde yürümek, karada yürümekten daha zordur. Bir de hidroterapi havuzları normal yüzme havuzlarından daha sıcaktır, dolayısıyla ısı etkisinden de yararlanıyoruz. Ve tabii en önemlisi suyun tartışılmaz huzur veren enerjisi, motive edici etkisi tedavilerin suyun fiziksel özelliklerini taçlandırarak tedavide başarıyı sağlıyor.

Sağlıklı yaşam ve güçlü kemikler için nasıl beslenmeliyiz? Hareket konusunu müzikle birleştirsem dans mı etmeliyiz?

Sağlıklı yaşam ve güçlü kemikler için protein, kalsiyum ve eser elementler ve vitaminlerden oluşan dengeli bir beslenme alışkanlığımızın olması önemli. Aksi halde en sık görülen iskelet sistemi hastalığı olan, halk arasında kemik erimesi olarak bilinen Osteoporoz riskimiz artabilir. Bu da özellikle ileri yaşlarda artan kemik kırıkları demektir. Bizim milletçe laktoz intoleransımız olduğundan, daha çok yoğurt tercih etmeliyiz. Bir de protein çok önemli, özellikle son dönemde artan vegan beslenme maalesef kemikleri olumsuz etkiliyor, çünkü insan için çok önemli bir protein kaynağı olan kolajeni ancak hayvansal gıdalardan alabiliyoruz.

Harekete gelince; insan vücudu hareket etmeye programlanmıştır, yani bütün kas iskelet sistemi, özellikle eklemlerimiz bunun için vardır. Bu nedenle hiç durmamalıyız. Yürüyüşün faydaları zaten artık iyice biliniyor, ama kemikler için dans çok daha önemli, çünkü dansın doğasındaki yön değiştirici hareketler kemik yapımını daha çok uyarıyor. Yani müzikle ahenk içinde yapılan bir dansın hem bedensel hem de ruhsal yönden sayısız faydaları var.

Uluslararası Osteoporoz Vakfı ödülü hakkında neler aktarmak istersiniz?

2015 yılında, Türkiye’de osteoporoz alanında yapmış olduğum çalışmalardan dolayı IOF (Uluslararası Osteoporoz Vakfı) tarafından verilen President’s Awards’ı aldım. Bu ödül beni bilimsel çalışmalarım konusunda daha fazla motive etti. Halen Türkiye’de osteoporoz farkındalık çalışmalarını yürütüyorum, IOF Türkiye Temsilcisi ve ESCEO bilimsel danışma kurulu üyesiyim.

Edebiyat, müzik, tıp alanındaki ödülleri ile ne güzel bir örnek: Prof. Dr. Şansın Tüzün ve Chanceartist ChanCé.

"Pediatrik Rehabilitasyon Merkezi'nin, hayatımda yaptığım en gurur verici işlerden biri olduğunu söylemek istiyorum. Sadece benim verdiğim bir konserin geliriyle böyle bir merkez açılabilirse, ben de bundan sonra nefesimin yettiği kadar şarkı söylemeye devam edeceğim." ifadeleri röportajımızın belkemiğini oluşturuyor.

Duyarlı, insanca yaşam mücadelesinde müziğin, müzikteki başarının tıptaki sinerjisini vurgulanması açısından da yol gösterici niteliğinde.

"Aşk" sözcüğünü bir kültür mirası olarak koruma altına almamız lazım..." diyor Prof. Dr. Şansın Tüzün. Kıymetli hocamıza kulak verelim ve aynı fikirdeyim diyorum.

2022 yılının ilk röportajımızla pozitif enerji veren kıymetli Şansın Hanım ile tüm dünyaya şans getirsin.

Geleceğe kaynak olacak değerdeki bu kıymetli röportajımız, RE Books Arts Kitaplığı İnceleme-Araştırma ve Röportaj bölümüne kayıtlı olacak ve gelecek kuşaklara da kayıtlı bir belge olarak aktarılacak. Bu yöntemim şu açıdan da önemli; tüm röportajlar birleştiğinde çok kıymetli bir sosyal tarihi de geniş yelpazede yansıtmış olacak. Şansın Hanım'a çok teşekkür ediyorum ve örnek kişiliğinin örnek alınmasını diliyorum.

Prof. Dr. Şansın Tüzün özgeçmiş:

Şansın Tüzün *İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi*'nde tıp eğitimi aldıktan sonra, aynı fakültenin *Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon* Anabilim Dalı'nda akademik kariyerine devam etti. Kas iskelet sistemi hastalıkları ve lenfödem konularında uzmandır. Uluslararası Osteoporoz Vakfı (IOF) Türkiye temsilcisi ve The European Society for Clinical and Economic Aspects of Osteoporosis, Osteoarthritis and Musculoskeletal Diseases (ESCEO) bilimsel danışma kurulu üyesidir.

Osteoporoz konusunda yaptığı çalışmalardan dolayı 2015 yılında International Osteoporosis Foundation (IOF) tarafından verilen 'President's Award' ödülünü almıştır. 2019 yılından beri European Cooperation in Science & Technology (COST) un GEMSTONE (Genomic of Musculoskeletal Traits Translational Network) çalışma grubunun Türkiye temsilciliğini yürütmektedir.

ChanCé sahne adıyla Şansın Tüzün, müzik kariyerine 2013 senesinde Ortadoğu barışına adanmış 'Middle East' adlı bestesini, *Nobel Barış Ödülü* adayı *Antakya Medeniyetler Korosu* ile seslendirerek başladı. Sanatçı bu çalışmasıyla Hatay'ın Barış Elçisi olarak adlandırıldı. 2014 yılında Türkiye'nin değişik yörelerinden ve kendi yazdığı Türkçe ve İngilizce şarkılarından oluşan bir repertuar ile kurduğu 'Voices of Turkey' projesiyle ABD'de sahne aldı.

Çanakkale Savaşları'nın 100. yılı anısına Gelibolu bestesini yaparak, Avustralyalı müzisyen Adam Dunning ile seslendirdi. Balkan müzisyen *Goran Bregoviç* ile Çeşme Açık hava Tiyatrosu'nda sahne aldı.

İngilizce ve Türkçe dillerinde Dünya Müziği türünde 2 albüm, 14 tekli ve 8 adet klipi bulunmaktadır. New York ve İstanbul'daki konser salonlarında canlı performanslar sergilemiş, festivallerde sahne almıştır. Ayrıca 2005 yılında Ömer Seyfettin Öykü Ödülü almıştır ve Türkçe ve İngilizce yayınlanmış 3 adet öykü kitabı bulunmaktadır.